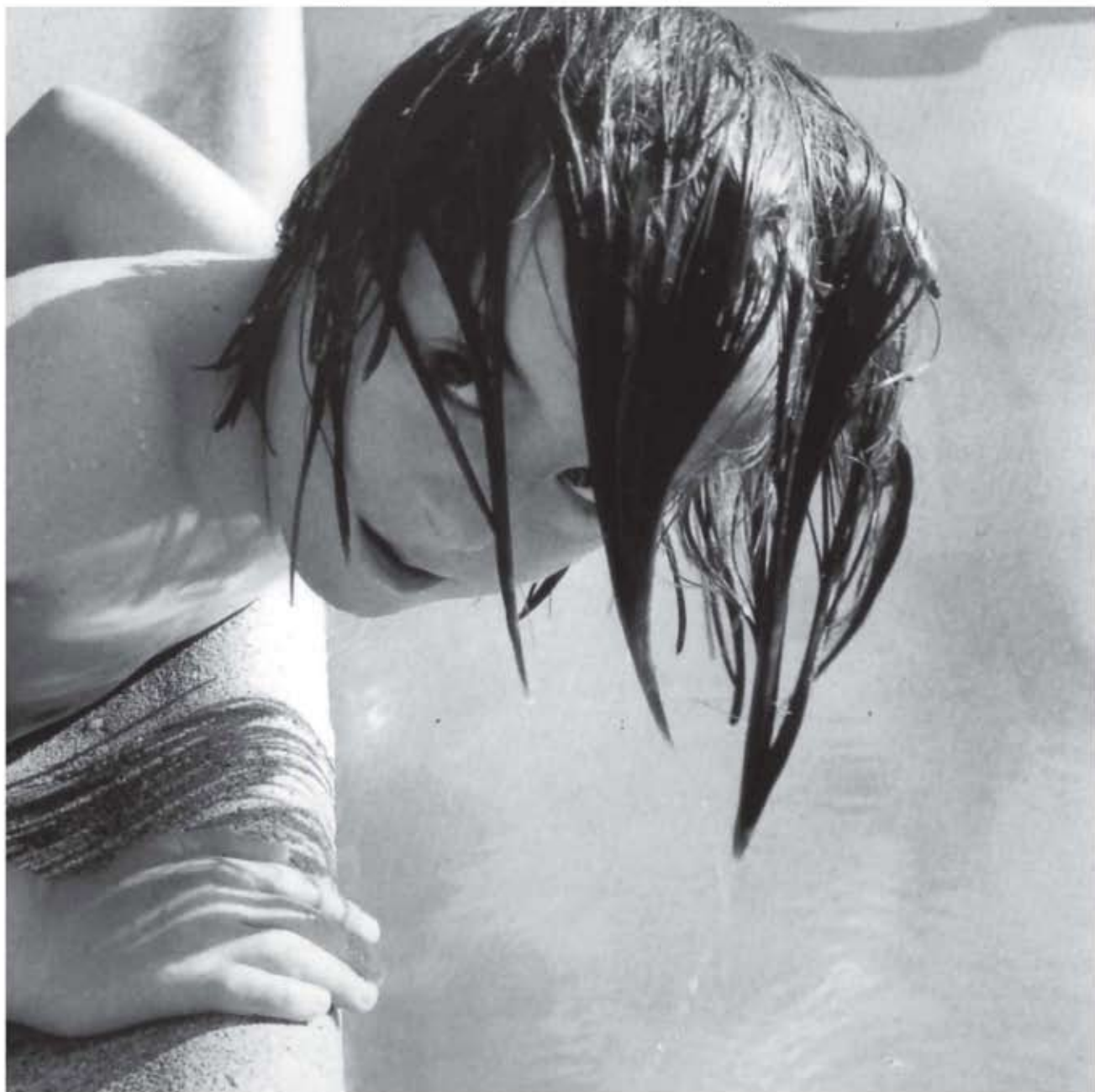

**όχι άλλη μία, αλλά
μια άλλη Αριστερά**

συσπειρωση αριστερων μηχανικων

Άλλη μιά κυβέρνηση κοντά στους μηχανικούς

Υπουργός ΠΕΧΩΔΕ

Υπουργός Οικονομικών

Πρωθυπουργός

Τρία χρόνια μετά ...

Από τις προηγούμενες εκλογές του ΤΕΕ σημαντικές ανατροπές και εξελίξεις σημειώθηκαν σε εθνικό και διεθνές επίπεδο. Διαρκείς αιμορραγίες προκαλούν οι ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις ανά τον κόσμο όπως στο ΙΡΑΚ, στο Αφγανιστάν, στην Παλαιστίνη, ενώ οι επιδιώξεις για νέα μέτωπα, όπως στο ΙΡΑΝ, δεν υποχωρούν. Οι στρατηγικές της καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης και της νεοφιλελεύθερης διαχείρισης οδηγούν σε μεγαλύτερη συσσώρευση πλούτου για τις ιθύνουσες τάξεις. **Τα εργασιακά και κοινωνικά δικαιώματα ανατρέπονται** και οι κατηγορίες των νέων φτωχών διευρύνονται. Το δόγμα του «εσωτερικού» εχθρού και του «αντιτρομοκρατικού» πολέμου, δρομολογεί δραματική περιστολή ατομικών και δημοκρατικών δικαιωμάτων, πλανητικά «**Γκουαντανάμο**». Η άνιση καπιταλιστική ανάπτυξη και η αλόγιστη κατανάλωση οδηγεί στην διασπάθιση πολύτιμων φυσικών και κοινωνικών πόρων και στην μη αντιστρέψιμη διαταραχή της **περιβαλλοντικής ισορροπίας**.

Το εγχείρημα για την πλήρη απορύθμιση των εργασιακών σχέσεων με την προτεινόμενη ελαστική εβδομάδα των 65 ωρών εργασίας, η προσπάθεια για την διάλυση επαγγελματικών δικαιωμάτων και την εξίσωση προς τα κάτω αμοιβών και συνθηκών εργασίας, η αναδιάρθρωση – ιδιωτικοποίηση του ασφαλιστικού συστήματος, αναδεικνύονται με την οδηγία **Μπόλκενσταϊν** ως στρατηγικές κατευθύνσεις. Αποδεικνύεται όλο και εντονότερα ότι η Ε.Ε., αποτελεί έναν ιμπεριαλιστικό συνασπισμό με θεσμούς και κυρίαρχες πολιτικές ενάντια στα συμφέροντα των εργαζομένων. Η μόνη διέξοδος για τους εργαζόμενους είναι η **ρήξη** με τις δομές της Ε.Ε. και η ανατροπή των πολιτικών που κυριαρχούν σ' αυτήν. Οι Γάλλοι έδειξαν το δρόμο με την απόρριψη του ευρωσυντάγματος κόντρα στη θέληση των επίσημων πολιτικών δυνάμεων. Το αντιπαγκοσμιοποιητικό κίνημα δυναμώνει, νέα εργατικά και κοινωνικά κινήματα αναδύονται στην Ευρώπη.

Οι κυβερνήσεις αλλάζουν, οι κουμπάρεις παραμένουν

Την τελευταία τριετία στη χώρα μας σηματοδεύει η κυβερνητική αλλαγή. Η διαφορά μεταξύ Ν.Δ. και ΠΑΣΟΚ συνίσταται σε διαφορετικούς τύπους ενσωμάτωσης των λαϊκών μαζών καθώς και σε διαφορετικούς τρόπους επίτευξης συμμαχιών της άρχουσας τάξης. Η κυβερνητική μεταβολή, «ώριμη» μετά την πολιτική των αναδιρθρώσεων του ΠΑΣΟΚ, έδωσε περαιτέρω ώθηση στην

επιθετικότητα της άρχουσας τάξης απέναντι στα λαϊκά συμφέροντα. Σημειώθηκε σημαντική αύξηση της κερδοφορίας ιδιαίτερα, για τους μεγάλους καπιταλιστικούς ομίλους που κατέχουν κεντρική θέση στην ελληνική οικονομία (τράπεζες, ναυτιλιακό κεφάλαιο, μεγάλοι βιομηχανικοί όμιλοι, κατασκευές). Διαμορφώθηκαν νέα πεδία για τις επενδυτικές δραστηριότητες με την εκκαθάριση παραγωγικών μονάδων, συγχώνευση δραστηριοτήτων, εργοστασίων, επιχειρήσεων, μεταφορά δραστηριοτήτων στις χώρες της Βαλκανικής. Μαζί διευρύνθηκε η **ανισότητα**, λόγω του διαφορετικού βαθμού ιδιοποίησης των μεριδίων της ανάπτυξης, ιδιαίτερα δε ανάμεσα στο εισοδηματικά ανώτερο στρώμα 20 % με το κατώτερο 20 %. Εντάθηκαν οι οικονομικές και κοινωνικές πιέσεις στους εργαζόμενους, με αποτέλεσμα σημαντικά τμήματα της κοινωνίας να υποβαθμίζονται. Ένα ισχυρό δίκτυο φτώχειας διατηρήθηκε και αναπτύχθηκε παράλληλα με ισχυρούς θύλακες ευμάρειας.

Η κυβέρνηση αξιοποιεί την κοινωνική αναδιάρθρωση που εμποδίστηκε κατά την τελευταία δεκαετία, την έλλειψη πολιτικής αντιπολίτευσης και την δυσκολία συνολικοποίησης των κοινωνικών αντιστάσεων ιδιαίτερα μέσα στους εργασιακούς χώρους, για να επιταχύνει τις επιλογές της. Ενισχύει την περιοριστική πολιτική που υπαγορεύεται από την Ε.Ε. και την νεοφιλελεύθερη διαχείριση. Επεκτείνει τις ιδιωτικοποιήσεις, αναδιοργανώνει – περιορίζει τον κρατικό μηχανισμό. Δρομολογεί την υπαγωγή σημαντικού πλέγματος παραγωγής υποδομών στο ιδιωτικό κεφάλαιο. Μέσω του νόμου για τα συγχρηματοδοτούμενα έργα (**ΣΔΙΤ**) μεταβάλλει τον τρόπο παροχής κοινωνικών υπηρεσιών στα λαϊκά στρώματα. Επιχειρεί την πειθάρχηση του μελλοντικού εργατικού δυναμικού μέσω της αναδιοργάνωσης των εκπαιδευτικών μηχανισμών. Θέλει να αναδιατάξει συνολικά τις σχέσεις μεταξύ κεφαλαίου και εργασίας και με αιχμή τους μηχανικούς ανοίγει το ασφαλιστικό.

Υπάρχει Αντιπολίτευση;

Η κυβερνητική πολιτική διευκολύνεται από τη στάση, τις πρακτικές και τις αδυναμίες της κοινοβουλευτικής αντιπολίτευσης. Ο κυρίαρχος πολιτικός λόγος στο εσωτερικό του ΠΑΣΟΚ - στις βασικές στρατηγικές πλευρές του - **είναι συντεταγμένος με τις κυβερνητικές επιλογές**. Η θετική αντιμετώπιση των ιδιωτικών ΑΕΙ και της αναθεώρησης του συντάγματος, ο επαμφοτερίζων λόγος του σε σχέση με τις σημαντικές απεργίες και τις κινητοποιήσεις της νεολαίας, η αμφισημία της πρακτικής του στο νομοσχέδιο για τις ΔΕΚΟ είναι όψεις αυτής της σύγκλισης. Το ΠΑΣΟΚ αντικειμενικά υποβοηθά την κυβέρνηση στην σταθεροποίηση της πολιτικής της με τίμημα για το ίδιο την επερχόμενη εκλογική ήττα, τις έντονες εσωτερικές τριβές και την πολιτική στασιμότητα.

Το ΚΚΕ υλοποιεί πολιτική **περιχαράκωσης** που υπονομεύει πολιτικές και κοινωνικές συμμαχίες σε επιμέρους μέτωπα και χώρους. Ατονεί έτσι η αναγκαία για την ενδυνάμωση του κοινωνικού μετώπου συμμαχία των δυνάμεων της αριστεράς. Ο πολιτικός απομονωτισμός, ο συνδικαλιστικός διαχωρισμός και η ιδεολογική περιχαράκωση, αποβλέπουν αποκλειστικά σε οργανωτικά και εκλογικά οφέλη. Η πολιτική αυτή, όπως την είδαμε πρόσφατα στο μέτωπο της εκπαίδευσης, απέχει πολύ από το να είναι αριστερή. Η Αριστερά δεν μπορεί παρά να αποβλέπει πρώτιστα στην ανάπτυξη του μαζικού κινήματος.

Τα όρια της πολιτικής του ΣΥΝ και η αντιφάσεις της αναδεικνύονται ολοένα και περισσότερο, τόσο στους επιμέρους κοινωνικούς χώρους, όσο και στην κεντρική πολιτική σκηνή. Εκπροσω-

πώντας με αντιφατικό τρόπο διανοούμενα μεσοστρώματα, ο ΣΥΝ άλλοτε έλκεται από μια στρατηγική κυβερνητισμού και στέφεται σαφώς σε μια πολιτική συμβιβασμών σοσιαλδημοκρατικού τύπου και άλλοτε προσπαθεί να στραφεί προς τα κινήματα και την ενίσχυσή τους. **Η στάση του στο Τ.Ε.Ε. σήμερα είναι ακραία εκδοχή αυτών των αντιφάσεων.** Οι οργανωμένες δυνάμεις του έχουν αναλάβει ρόλο κυβερνητικού εκπροσώπου.

Ένας άλλος κόσμος...

Η κυριαρχία του παγκοσμιοποιημένου καπιταλισμού, με την επιθετική μορφή του νεοφιλελευθερισμού και του πολέμου, συναντά σήμερα την αυξανόμενη αντίδραση των κυριαρχούμενων τάξεων και λαών σ' όλο τον κόσμο. Μαζικά κοινωνικά κινήματα, παραδοσιακά και νέα, πραγματοποιούν κριτική σε όλες τις εκφάνσεις των αγοραίων πολιτικών και των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων, αποκαθιστούν δίκτυα επικοινωνίας, περνούν τα σύνορα και δημιουργούν κοινούς τόπους συνεργασίας και αλληλεγγύης, συνθέτοντας την πολιτική των «από κάτω». Οι εξεγέρσεις εκατομμυρίων ανθρώπων στη Λατινική Αμερική και οι κατακτήσεις τους επαναφέρουν στην πρώτη γραμμή την αξιοπρέπεια και την αλληλεγγύη, μαζί με την πεποίθηση, ότι τα αντιδραστικά καθεστώτα δεν είναι ανίκητα. Η Λιβανέζικη αντίσταση ορθώνεται εμπόδιο στα σχέδια των ιμπεριαλιστών. Ο παλαιστινιακός λαός συνεχίζει, σε καθεστώς γενοκτονίας και απομόνωσης, τον ηρωικό αγώνα του για γη και ελευθερία. Ο λαός του Ιράκ αντιστέκεται στην κατοχή των ΗΠΑ. Όλος ο πλανήτης συντονίζει την φωνή του σε μεγαλειώδη αντιπολεμικά συλλαλητήρια.

Στη χώρα μας δεν ήταν και λίγες οι περιπτώσεις ανάταξης των κοινωνικών κινήματων που αποτελούν για μας την μόνη ελπίδα. Χαρακτηριστικές περιπτώσεις το μεγαλειώδες κίνημα των καταλήψεων στην τριτοβάθμια εκπαίδευση που έδωσε μία πρώτη επιτυχημένη απάντηση στη κυβερνητική πολιτική, αλλά και ο μεγάλος αγώνας των εκπαιδευτικών μαζί με το κίνημα των μαθητικών καταλήψεων.

Αυτή η αντίσταση εκατομμυρίων ανθρώπων, που σε ορισμένες περιπτώσεις ανοίγουν ρωγμές και κερδίζουν θέσεις, εμψυχώνει και τους δικούς μας αγώνες και μας επιτρέπει να ελπίζουμε στη σημασία και τη δυναμική της δικής μας παρέμβασης.

Η αριστερά της σημερινής εποχής δεν θα υποκαθιστά με τη μεσσιανική ρητορική την κοινωνική αυτενέργεια. Θα είναι αυτή που συνδιαλέγεται δημοκρατικά με τον κόσμο της και την κοινωνία, που οριοθετείται με σαφήνεια από την πολιτική του αστισμού και που ριζώνει στις ανάγκες και τις ελπίδες των εργαζομένων.

Ο χώρος των μηχανικών της εργασίας

Εργασιακή Απορύθμιση και Ελαστικοποίηση των Εργασιακών Σχέσεων

Στα πλαίσια ενός ευρύτερου σχεδιασμού, που συμπυκνώνεται στην στρατηγική της ένταξης στην ΕΕ, στην προώθηση της καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης και της νεοφιλελεύθερης διαχείρισης έχει εμπεδωθεί σε σημαντικό βαθμό ένας εξαιρετικά αρνητικός συσχετισμός σε βάρος των εργαζόμενων και των λαϊκών στρωμάτων.

Η μισθωτή-υπαλληλική σχέση εργασίας, τόσο στην τυπική όσο και στην άτυπη μορφή της (**Δ.Π.Υ**), αποτελεί πλέον την κυρίαρχη μορφή απασχόλησης για σημαντικές μερίδες των εργαζόμενων μηχανικών. Ο κλασικός ελεύθερος επαγγελματίας μηχανικός, ο αυτοαπασχολούμενος, είναι πλέον είδος υπό εξόντωση. Ένα - ένα πέφτουν «παραδοσιακά οχυρά» αυτής της επαγγελματικής διεξόδου των μηχανικών.

Τα υπέρογκα κέρδη του κατασκευαστικού κλάδου, του κλάδου νέων τεχνολογιών κλπ δεν οφείλονται στην επιχειρηματική οξυδέρκεια αλλά στην φθηνή εργασία των μηχανικών και των άλλων εργαζόμενων.

Σήμερα η πλειοψηφία των νεότερων μηχανικών εντάσσεται σε θέσεις που καθορίζονται από σχέσεις οικονομικής εκμετάλλευσης, και θέσεις εκτελεστικών καθηκόντων. Χαρακτηρίζεται από την εξάπλωση της μισθωτής σχέσης εργασίας, την αυστηρότερη εργασιακή ιεραρχία, χαμηλότερες αμοιβές-δυσμενέστερες εργασιακές σχέσεις, ανελαστική ένταξη των μικρών ελεύθερων επαγγελματιών στην οικονομική διαδικασία

Είναι χαρακτηριστικό ότι, ο χώρος των μισθωτών μηχανικών «πρωτοπορεί» στην υιοθέτηση ελαστικών εργασιακών σχέσεων, που επικυρώθηκαν με το ν.2639/98 της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ:

- Με την **μερική απασχόληση**
- Με την **ελαστική οργάνωση του χρόνου εργασίας**
- Με τα **τοπικά σύμφωνα απασχόλησης** αντί των ΣΣΕ.
- Με τα **ιδιωτικά γραφεία απασχόλησης**, το σύγχρονο, θεσμικά κατοχυρωμένο σκλαβοπάζαρο.

Στο Δημόσιο, έχει ήδη επιβληθεί ο διαχωρισμός σε «μηχανικούς πολλών ταχυτήτων»: Στους απλούς διεκπεραιωτές των ευρύτερων διαδικασιών ιδιωτικοποίησης και στις μερίδες εκείνες που αξιοποιούν πολιτικούς συμβιβασμούς και κομματικές ισορροπίες αποκομίζοντας οικονομικά και κοινωνικά οφέλη.

Η φθίνουσα πορεία των δημόσιων επενδύσεων αλλά και η ύφεση στο χώρο της μεταποίησης και των νέων τεχνολογιών (Τηλεπικοινωνίες-Πληροφορική) συνθέτουν ένα απειλητικό τοπίο για την απασχόληση και τις συνθήκες εργασίας των μηχανικών. Ας μην ανησυχούμε όμως, διότι με τις κυβερνήσεις του εκσυγχρονισμού μετά τον απασχολήσιμο εργαζόμενο ήδη γνωρίσαμε και τον μερικός άνεργο.

Συνδικαλιστική Εκπροσώπηση: Ένα Ερημικό Τοπίο

Οι σημαντικές αλλαγές στον τρόπο με τον οποίο εντάσσεται ο μηχανικός στην αγορά εργασίας δημιουργούν πλέον σημαντικές αναντιστοιχίες ανάμεσα στην νέα πραγματικότητα και τις παραδοσιακές δομές συνδικαλιστικής εκπροσώπησης.

Τα υπάρχοντα σωματεία για διαφορετικούς λόγους κατά περίπτωση δεν καλύπτουν το κενό της ανεξάρτητης και μαζικής σωματειακής-συνδικαλιστικής εκπροσώπησης στον ιδιωτικό τομέα. Έχοντας επίγνωση των δυσμενών κοινωνικών συσχετισμών, την ουσιαστική διαφωνία των καθεστωτικών παρατάξεων που δρουν στο χώρο των μηχανικών αλλά και τις αγκυλώσεις και τους μικροηγεμονισμούς των αντίστοιχων παρατάξεων της παραδοσιακής αριστεράς και των επιρροών της, η Συσπείρωση θα κινείται σταθερά στις κατευθύνσεις:

1. Διεκδίκηση πολιτικο-συνδικαλιστικών στόχων που θα ενοποιούν τα πληττόμενα στρώματα των Μηχανικών
2. Ανασύσταση συνδικαλιστικών πρακτικών σε χώρους εργασίας, ενίσχυση μιας μαζικής και αγωνιστικής κατεύθυνσης στα υπάρχοντα σωματειακά εγχειρήματα αλλά και συμπλήρωσή τους με νέες οργανωτικές δομές.
3. Οικοδόμηση δεσμών αλληλεγγύης και κοινής δράσης με τους υπόλοιπους εργαζόμενους

Συσπείρωση στο ΤΕΕ: Εντός, εκτός και εναντίον

Είναι σαφές ότι στο ΤΕΕ λόγω του χαρακτήρα του και του ρόλου του δεν μπορεί να εκφραστεί με ηγεμονικούς όρους μία αριστερή ριζοσπαστική πολιτική. Αντικειμενικά σε αυτό κυριαρχούν οι πολιτικές και τα συμφέροντα των ανώτερων οικονομικά στρωμάτων. Το ΤΕΕ είχε ανέκαθεν δομή και πολιτική ξένη ή εχθρική προς τους αγώνες των εργαζομένων ή ανέργων μηχανικών. Τις δοτές εξουσίες του αντλεί, προσφέροντας τεχνοκρατικό άλλοθι σε κρατικές πολιτικές επιζημίες ή σκανδαλώδεις. Πολιτικές, που επί χρόνια βρήκαν στην ηγεσία του ΤΕΕ, πρόθυμους διεκπεραιωτές. Σε αυτό τους το ρόλο, ηγετικές ομάδες του ΤΕΕ, κυριαρχούμενες από επιχειρηματίες, ξεπερνούν ή «ξεχνάνε» παραταξιακές και κομματικές διαφορές και δείχνουν μια θαυμαστή σύμπνοια, που αποδίδουν σε μια επίπλαστη «ενότητα του χώρου των μηχανικών».

Στα 25 χρόνια της παρουσίας τους, οι δυνάμεις της Συσπείρωσης έχουν εν πολλοίς ταυτιστεί, για όσους τις έζησαν, με τις κινητοποιήσεις ενάντια στους ισχύοντες ασφαλιστικούς νόμους και τη διεκδίκηση Ταμείου Ανέργων Μηχανικών, με τους μεγάλους απεργιακούς αγώνες τους, στο Δημόσιο τις δεκαετίες του 80 και του 90, με θέσεις ενάντια στο καθεστώς της μαύρης

εργασίας στον ιδιωτικό τομέα, όπως αυτή επιβλήθηκε στη διάρκεια της δεκαετίας του '90, με παρεμβάσεις σε προβλήματα που αναδεικνύει η κοινωνική και περιβαλλοντική επικαιρότητα. Με τη δράση της, εντός, εκτός και ενάντια στη δομή και τις πολιτικές του ΤΕΕ, η Συσπείρωση προσπαθεί να προσφέρει στους εργαζομένους και ανέργους μηχανικούς σημείο αναφοράς, βήμα συλλογικών διεκδικήσεων και αντίστασης. **Στην Ελληνική κοινωνία, να αποδεικνύει ότι, παρά την εικόνα που δημιουργεί για τους μηχανικούς ο βίος και η πολιτεία του ΤΕΕ, δεν παύει να ακούγεται και η άλλη φωνή.**

Το ΤΕΕ σήμερα:

Τι έχεις Γιάννη; Τι είχα πάντα...

Από τη σημερινή ηγεσία του ΤΕΕ καλλιεργήθηκε η εντύπωση ότι, μετά την πολιτική των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ που άσκησαν ιδιαίτερα επιθετική πολιτική ενάντια στην πλειοψηφία των μηχανικών, οι διαχειριστές της νεοδημοκρατικής πολιτικής με αντιθέσεις έστω τείνουν ένα «ευήκοον ους» προς το ΤΕΕ και τους μηχανικούς. **Πίσω από την ψευδή εικόνα αυτού του ειδυλλίου ΤΕΕ και εκτελεστικής εξουσίας επιχειρήθηκε να δικαιολογηθεί και πρόχειρα να φτιασιδωθεί η παρά φύσιν σύμπλευση των παρατάξεων Ενότητα Μηχανικών Νίκος Κιτσικής με τη ΔΚΜ για την ανάδειξη του απερχόμενου προέδρου.**

Η συστηματική υποβάθμιση του ΤΕΕ από την εκτελεστική εξουσία, η κατά

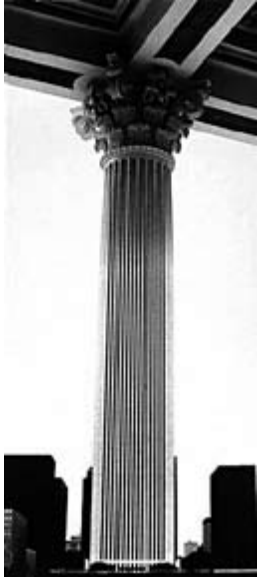
συρροή περιφρόνηση των θέσεων που διατυπώνουν οι φορείς των μηχανικών, κατά την επιβολή των αλληπάλληλων κυβερνητικών νομοθετημάτων, συνέχισαν να χαρακτηρίζουν την προηγούμενη τριετία.

Η Συσπείρωση Αριστερών Μηχανικών, με τις θέσεις, την κριτική, τις προτάσεις της βρέθηκε σταθερά σε όλη τη διάρκεια της προηγούμενης θητείας απέναντι σε αυτό το κατρακύλισμα του ΤΕΕ υπό την Διοίκηση «Κιτσική» και ΔΚΜ, στο οποίο δεν άργησαν φυσικά να συμμετάσχουν η ΔΑΠ όπως και μεγάλο μέρος των αντιπροσώπων της ΠΑΣΚ. Κατρακύλισμα για το οποίο ο απερχόμενος Πρόεδρος έχει ιδιαίτερες, προσωπικές ευθύνες εξωραϊσμού, αδιαφάνειας και συγκάλυψης: Σε θέματα λιγότερο ή περισσότερο σοβαρά, από την αλλαγή του θεσμικού πλαισίου του ΤΕΕ χωρίς την έγκριση της Αντιπροσωπείας έως την υπόγεια συναλλαγή με τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ για το ΤΣΜΕΔΕ.

Δεν είναι μικρές οι ευθύνες της Πανεπιστημονικής και της Ανεξάρτητης Αριστερής Κίνησης για αυτές τις εξελίξεις. Πίσω από αντικαπιταλιστικές κορώνες, παρέμειναν απρόθυμες και ανίκανες να συνεισφέρουν στην ενότητα των αντιστάσεων που προβλήθηκαν, προσφέροντας απρόσμενη διευκόλυνση στην πολιτική των κυρίαρχων παρατάξεων. Επανελημμένα ανέδειξαν τη Συσπείρωση Αριστερών Μηχανικών ως κύριο στόχο τους, χωρίς να διστάζουν να καταφεύγουν στο ψέμα και στη λάσπη: Από το ότι η Συσπείρωση δήθεν μετείχε στη συμφωνία ΔΚΜ – «Κιτσική» κατά την ανάδειξη του προεδρείου του ΤΕΕ έως το ότι υποστήριξε τις κατευθύνσεις Σιούφα – Ρέππα για το ασφαλιστικό! Δεν είναι του παρόντος σχολιασμός τέτοιων επιθέσεων. Όμως έτσι, ούτε η Αριστερά οικοδομείται ούτε η κοινωνία αλλάζει σύντροφοι...

Κατάληξη όλων αυτών: **Το πραξικόπημα επανήλθε ως μορφή διοίκησης του ΤΕΕ σε όλη**

τη διάρκεια του τελευταίου χρόνου. Από την απόρριψη τριών συνεδριάσεων της Αντιπροσωπείας στα σκουπίδια της Διοικούσας με θέμα την εκπροσώπηση του ΤΕΕ στη Διοίκηση του θλιβερού όσο και αμαρτωλού ΤΣΜΕΔΕ όσο και την μεθόδευση νέας επιδείνωσης στο καθεστώς του ασφαλιστικού, στην κατεύθυνση των νομοθετημάτων Σιούφα –Ρέππα.

Πρώτη απάντηση σε αυτή την τροπή έδωσαν οι μαζικές παρεμβάσεις, νέων ιδίως συναδέλφων, που εμπόδισαν την Αντιπροσωπεία, όταν αποδείχτηκε εθισμένη να λειτουργεί υπό συνθήκες εκτροπής, να μιλάει για λογαριασμό τους.

Οι διαφορετικοί ορίζοντες

Για τη Συσπείρωση Αριστερών Μηχανικών το ζητούμενο είναι η έκφραση των συμφερόντων των μηχανικών που πλήττονται από τις σημερινές συνθήκες και πολιτικές που υλοποιούνται ενάντια στον κόσμο της εργασίας. Η προσπάθεια αυτή δεν περνάει μόνο ή πολύ περισσότερο

δεν εξαντλείται μέσα στο Τ.Ε.Ε.

Η παρέμβαση της επιδιώκει σε μια σειρά χώρους να προωθήσει την ενότητα και τα συμφέροντα των εργαζόμενων μηχανικών, στην προοπτική της αλληλεγγύης του κόσμου της εργασίας και της δημιουργίας. Ο στόχος της είναι οι διαφωνίες και οι κριτικές της υπάρχουσας κατάστασης σε επιμέρους ή και συνολικότερα ζητήματα να πάρουν την διάσταση του αγώνα. Κάτι τέτοιο θα προϋπέθετε τη λήξη της χρόνιας αφωνίας του ΤΕΕ για τις τύχες των εργαζόμενων μηχανικών. Όμως ένα άνοιγμα του ΤΕΕ στη δράση των μηχανικών απειλεί θανάσιμα την ησυχία των εγκατεστημένων ομάδων που νέμονται τις ασήμαντες δοτές εξουσίες του, εξασφαλίζοντας όμως τη διαχείριση ενός ετήσιου προϋπολογισμού των 30 εκ. ευρώ, χωρίς προγραμματισμό, κανόνες και διαφάνεια, με πενιχρά αποτελέσματα, πλην της εξυπηρέτησης ατομικών στρατηγικών και της δημιουργίας πελατειακών σχέσεων.

Η ανατροπή του ρόλου και της πολιτικής του ΤΕΕ φαίνεται ολοένα

και δυσκολότερη. Όμως, με την παρουσία μας σε αυτό, συνεχίζουμε να φιλοδοξούμε, αυτός ο ρόλος και αυτή η πολιτική να βρουν εμπόδια, που οι διεκπεραιωτές τους σήμερα δεν φαίνεται να έχουν υπολογίσει.

Να αποσυρθεί άμεσα το αντι-ασφαλιστικό έκτρομα για το ΤΣΜΕΔΕ

Στο ζήτημα του ασφαλιστικού αποτυπώνονται με τον καλύτερο τρόπο οι κυρίαρχες πολιτικές στο χώρο μας. Η απόσταση από τις αγωνίες και τις διαθέσεις των συναδέλφων, οι παρασκηνακές διαβουλεύσεις, η συναίνεση όλων των επίσημων παρατάξεων, τα πραξικοπήματα στα όργανα, η ψευδολογία και διαστρόφηση των προγενέστερων θέσεων. Η απόφαση της αντιπροσωπίας του 2003, που στηρίχθηκε και από τη Συσπείρωση στο πνεύμα της ενοποίησης των διαφορετικών κατηγοριών εργαζόμενων μηχανικών, **διαστρεβλώθηκε από τους συνδιοικούντες το ΤΕΕ**. Σε αυτό δυστυχώς βοήθησε και η αδυναμία του χώρου

μας να κινητοποιήσει τους συναδέλφους, απαραίτητη προϋπόθεση για τη διεκδίκηση των αιτημάτων μας και την αποσαφήνιση – βελτίωση της απόφασης. Ακολούθησε **το πραξικόπημα με την επιλογή εκπροσώπων του ΤΕΕ στο ΤΣΜΕΔΕ και την ομόφωνη απόφαση της Διοικούσας του ΤΕΕ στις 8/2/2006**, η οποία έθεσε τις βάσεις για το παρόν σχέδιο νόμου. Στο σχέδιο νόμου αποτυπώνεται ο συμβιβασμός μεταξύ κυβέρνησης και ηγετικών κύκλων του ΤΕΕ όπως αυτός εκφράζεται από τις παρατάξεις που συνδιοικούν (ΔΚΜ, Κιτσίκης) αλλά και αυτούς που συναινούν (ΠΑΣΚ, ΔΑΠ). Η κατάθεσή του νομοσχεδίου στη βουλή για ψήφιση αυτές τις μέρες χωρίς καμία τροποποίηση, καταδεικνύει την επιθετικότητα της κυβερνητικής πολιτικής και την πλήρη απόσταση των συν-διοικούντων το ΤΕΕ-ΤΣΜΕΔΕ από τις ανάγκες της εργαζόμενης πλειοψηφίας των μηχανικών.

Όπως έχουμε ξαναγράψει το νομοσχέδιο :

☛ Αυξάνει την κύρια σύνταξη, μόνο για τους προ 93 ασφαλισμένους, από τα 670 στα 816 ευρώ, **αναιρώντας και ακυρώνοντας την απόφαση των δικαστηρίων η οποία όριζε ως κύρια σύνταξη το ποσό των 1154 (σήμερα 1200) ευρώ.** Επιπλέον το ποσό αυτό αποδεσμεύεται από τη σύνταξη δημοσίου υπαλλήλου μηχανικού όπως συνέβαινε μέχρι σήμερα, και εξαρτάται αποκλειστικά από απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του ΤΣΜΕΔΕ. Έτσι στο μέλλον μπορεί να διατηρηθεί σταθερό επ' άπειρον, να μειωθεί έως και να εξανεμιστεί. Φυσικά για τους νέους δεν προβλέπεται καμία αύξηση στην κύρια σύνταξη, ενώ για τους αυτοαπασχολούμενους διατηρείται στο ασταθό επίπεδο των 444 ευρώ. **Συμπερασματικά η κύρια σύνταξη αυξάνεται ελάχιστα για τους μισούς συναδέλφους και υποθηκεύεται το μέλλον της. Δηλαδή πρόκειται για μια επί της ουσίας μείωσή που εμφανίζεται σα βελτίωση.**

☛ Ο νέος κλάδος της Ειδικής Προσαύξεσης επιφέρει **τεράστια αύξηση εισφορών 76 ευρώ** στους νέους ασφαλισμένους. Μετά την πενταετία αναπροσαρμόζεται στα **126 ευρώ.** Για την αύξηση αυτή δεν προβλέπεται εργοδοτική συνεισφορά ούτε κρατική συμμετοχή. Το αποτέλεσμα είναι για τους μεν ελ. επαγγελματίες **το ύψος των ετήσιων εισφορών σε μια 5ετία να ανέλθει στα 4300 ευρώ,** για τους δε μισθωτούς η **άμεση μείωση μισθού.** Για την αντίστοιχη σύνταξη ισχύει ότι και με την κύρια σύνταξη, δηλαδή παραμένει σταθερή και αποδεσμευμένη από τη δυνατότητα μελλοντικής βελτίωσης.

☛ **Δεν καταργείται η διάκριση σε παλαιούς και νέους ασφαλισμένους** αντίθετα επεκτείνεται με νέους διαχωρισμούς, για τους μετά το 93 σε μικρότερους και μεγαλύτερους των 35 και για τους προ 93 σε μικρότερους και μεγαλύτερους των 50.

☛ Διατηρεί το όριο ηλικίας των 65 ετών για τους νέους ασφαλισμένους

☛ **Σχετικά με τον κλάδο υγείας** δε διασφαλίζεται το πάγιο αίτημα **για πλήρη και δωρεάν ιατροφαρμακευτική περιθαλψη**

☛ Ιδρύεται Κλάδος Ειδικών Παροχών χωρίς καμία πρόβλεψη για το τι θα παρέχει. **Το Ταμείο Ανεργίας και η πρόνοια** σε δοκιμαζόμενες κατηγορίες συναδέλφων (στρατευμένοι, μεταπτυχιακοί) παραπέμπονται στις καλέςδες.

Δε μπορούμε να ανεχθούμε ένα πλούσιο ταμείο με φτωχούς ασφαλισμένους

Συμπερασματικά επιβαρύνονται υπέρογκα οι πλέον παραγωγικές ηλικίες των συναδέλφων από 35 έως 50 ετών. **Χρυσώνεται το χάπι** για τις επόμενες γενιές συναδέλφων καθώς εξαιρούνται προσωρινά από την αύξηση, ενώ τους «περιμένουν στη γωνία». Πρακτικά **για την πλειοψηφία των μηχανικών, οι εισφορές αυξάνονται προοπτικά από 60-150 ευρώ το**

μήνα, για μια σύνταξη που, θα δοθεί μετά τα 65 έτη, και με ρυθμίσεις τέτοιες ώστε με πρώτη ευκαιρία να μπορεί να μειωθεί.

Επιπλέον σε ότι αφορά στους πόρους και στα αποθεματικά του ΤΣΜΕΔΕ :

- Συνεχίζεται με βλέψεις επέκτασης, όπως έχει ήδη φανεί από τις προθέσεις της κυβέρνησης, το τζογάρισμα των αποθεματικών του ΤΣΜΕΔΕ σε επιχειρηματικές και χρηματιστηριακές δραστηριότητες.

- Ο Υπουργός Κοινωνικών Ασφαλίσεων στη Βουλή, το Μάιο του 2006, δηλώνει «...ότι για τα Ταμεία των Μηχανικών & των Δικηγόρων θα περικοπούν οι φόροι υπέρ τρίτων...» δηλαδή το 1% του Π.Δ.Ε. & το 2% επί των τεκμαρτών κερδών των εργολάβων.

- Η κυβέρνηση ψηφίζει το νόμο για τις ΣΔΙΤ, που απαλλάσσει το μεγάλο κατασκευαστικό κεφάλαιο από την καταβολή ποσοστού των υπερκερδών του στο ΤΣΜΕΔΕ.

- Δε διεκδικούνται τεράστιοι πόροι που διαφεύγουν από το Ταμείο, όπως η κρατική συμμετοχή που ποτέ δεν καταβλήθηκε

Το σχέδιο νόμου καταργεί το δημόσιο, καθολικό και αναδιανεμητικό χαρακτήρα του ασφαλιστικού συστήματος και βαθαίνει τη λογική της ανταποδοτικότητας στη βάση του Ν. 2084/92. Προετοιμάζει το έδαφος για ακόμα χειρότερες, συνολικές ασφαλιστικές ρυθμίσεις, που είναι στο σχεδιασμό της κυβέρνησης για την επόμενη τετραετία.

Εκπαίδευση και Δικαιώματα στο στόχαστρο

Από το 2002 είχαμε επισημάνει και προειδοποιήσει ότι δραματικές αλλαγές συντελούνται στο τοπίο του επαγγέλματος. Η ελληνική εκπαιδευτική και εργασιακή νομοθεσία βρίσκεται τα τελευταία χρόνια στο επίκεντρο διεθνών πιέσεων που αφορούν στην εναρμόνισή της με το πνεύμα της συνθήκης της Βολογνα μέσα από οδηγίες και αποφάσεις Υπουργών Παιδείας της Ε.Ε.

Το υπό κατάθεση νέο Π.Δ. ορίζει την αποσύνδεση της δυνατότητας πλήρους άσκησης του επαγγέλματος από τις πενταετείς ακαδημαϊκές σπουδές των ελληνικών πολυτεχνείων. Δηλαδή το πτυχίο του Πολυτεχνείου μετατρέπεται σε μια απλή ενδιάμεση βεβαίωση πιστοποίησης πρωταρχικών προσόντων. Η φιλοσοφία του Π.Δ. είναι η εξελικτική χορήγηση επαγγελματικών δικαιωμάτων μέσα από την αξιολόγηση της επαγγελματικής εμπειρίας και των τίτλων σπουδών που ακολουθούν μετά το πρώτο πτυχίο. Χωρίς αμφιβολία αντικειμενικός στόχος της κυβέρνησης σε αυτή τη φάση δεν είναι απλά το «νοικοκύρεμα» της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, αλλά η διαμόρφωση ενός νέου τύπου συλλογικού εργαζομένου.

Με την άνευ όρων μαζικοποίηση που συντελείται στη μεταδευτεροβάθμια εκπαίδευση, την ίδρυση πλήθους νέων τμημάτων χωρίς αντίστοιχη αύξηση των κρατικών δαπανών, την αλληλοεπικάλυψη και τον κατακερματισμό γνωστικών αντικειμένων και επαγγελματικών δεξιοτήτων, την αναγνώριση των πτυχίων ξένων πανεπιστημίων που λειτουργούν στην Ελλάδα, και την επιδιωκόμενη ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων, **η αγορά τείνει να αναγορευθεί στο μοναδικό εκφραστή και αξιολογητή της εκπαίδευσης και του επαγγέλματος.**

Το ΤΕΕ έχει παράδοση στην ανακάλυψη εχθρών από το στρώμα των αποφοίτων ΤΕΙ, τη στιγμή που έχει παραμένει άφωνο μπροστά στις κυρίαρχες πολιτικές της ΕΕ. Με το δεδομένο συσχετισμό παραμένοντας δέσμιος του κυβερνητισμού του μόνο αρνητικό ρόλο μπορεί να παίξει και σε αυτό το ζήτημα. Χαρακτηριστική είναι η στάση του ΤΕΕ το πρόσφατο καλοκαίρι όπου τελευταίο αποχώρησε από τον προσχηματικό διάλογο για την παιδεία ενώ οι πανεπιστημιακοί και οι φοιτητές ήταν σε διαρκείς κινητοποιήσεις ενάντια στο νόμο πλαίσιο και την αναθεώρηση του άρθρου 16.

Στην επόμενη τριετία το ΤΕΕ θα σταθεί απέναντι στους αγώνες των εργαζόμενων μηχανικών ως απροκάλυπτα εχθρική, υπονομευτική, διασπαστική δύναμη. Η παρουσία της Συσπείρωσης στα όργανά του θα ενισχύσει τις φωνές αντίστασης και αγώνα, που είναι σίγουρο ότι θα προβάλλουν οι εργαζόμενοι μηχανικοί. Η συγκρότηση αλλά και η πολύχρονη παρουσία της Συσπείρωσης σ' αυτούς τους αγώνες πρωτίστως στρέφεται και σε αυτούς κυρίως βασίζεται.

Συμμετέχουμε και σ' αυτές τις εκλογές με το ίδιο πάντα σήμα κατατεθέν: Εντός (του ΤΕΕ), εκτός (του ΤΕΕ) και εναντίον (του ΤΕΕ).

**Με τη Συσπείρωση Αριστερών Μηχανικών
όχι για άλλη μία,
αλλά για μια άλλη αριστερά**

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΤΕΕ

ΑΤΤΙΚΗ

ΑΓΑΠΙΟΥ ΚΩΣΤΑΣ	Π	ΠΑΝΟΥ ΓΙΑΝΝΗΣ	Α
ΑΘΥΜΑΡΙΤΟΥ ΦΙΛΙΠΠΑ	Α	ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ	Α
ΑΛΕΞΑΚΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ	Α	ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ ΠΕΤΡΟΣ	Τ
ΒΑΒΑΝΟΣ ΘΟΔΩΡΟΣ	ΜΛ	ΠΑΣΒΑΛΙΔΗΣ ΣΠΥΡΟΣ	ΜΛ
ΒΑΪΔΑΝΗΣ ΜΙΧΑΛΗΣ	ΜΛ	ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ	Α
ΒΑΖΟΥΡΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ	Τ	ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	Η
ΒΕΡΝΑΡΔΟΥ ΜΑΡΙΑ	Α	ΠΟΛΥΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ ΑΡΗΣ	Η
ΒΡΟΥΤΣΗ ΓΙΑΝΝΑ	Η	ΠΟΡΤΑΛΙΟΥ ΕΛΕΝΗ	Α
ΓΑΛΑΝΗΣ ΝΙΚΟΣ	Η	ΠΥΛΟΥΡΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ	Α
ΓΑΪΤΑΝΑΡΟΣ ΤΑΚΗΣ	Τ	ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΣ ΝΙΚΟΣ	Η
ΓΙΑΛΥΡΗ ΘΕΑΝΩ	Α	ΣΑΡΓΕΝΤΗΣ ΦΟΙΒΟΣ	Π
ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	Π	ΣΕΡΒΟΥ ΦΩΤΕΙΝΗ	Α
ΓΚΑΛΜΠΕΝΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	ΜΛ	ΣΙΑΤΙΤΣΑ ΔΗΜΗΤΡΑ	Α
ΓΚΟΥΦΑ ΛΙΛΗ	Α	ΣΟΦΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ	Α
ΓΛΗΝΟΥ ΚΑΤΕΡΙΝΑ	Α	ΣΤΑΜΑΤΕΑΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	Α
ΓΟΥΔΕΛΗΣ ΤΑΣΟΣ	ΗΜ	ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ	Α
ΔΕΜΕΝΑΓΑΣ ΒΑΓΓΕΛΗΣ	Α	ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ ΒΑΓΓΕΛΙΩ	Μ
ΔΗΜΗΤΡΟΥΚΑΣ ΑΛΕΞΗΣ	ΜΛ	ΤΕΡΡΟΒΙΤΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ	Η
ΔΟΥΛΤΣΙΝΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	Α	ΤΟΤΣΙΚΑΣ ΠΑΝΟΣ	Α
ΔΡΑΚΩΝΑΚΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ	Η	ΤΡΟΥΛΛΙΝΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ	Α
ΔΡΟΥΓΚΑΣ ΘΑΝΑΣΗΣ	Η	ΤΣΑΠΟΓΑ ΜΑΡΙΤΣΑ	ΜΛ
ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ	Τ	ΤΣΑΡΑΠΑΤΣΑΝΗΣ ΜΙΧΑΛΗΣ	Η
ΘΕΡΜΟΥ ΣΤΕΛΛΑ	Α	ΤΣΙΩΛΗΣ ΚΩΣΤΑΣ	Η
ΙΑΤΡΙΔΟΥ ΜΑΡΙΛΕΝΑ	Π	ΤΣΟΥΡΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ	Μ
ΙΣΑΡΗ ΜΑΡΙΑ	ΜΛ	Κ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ	
ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΑΚΗΣ	Α	ΔΟΥΪΤΣΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ (Θεσ/νίκη)	Χ
ΚΑΙΡΟΥ ANNA	Α	ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ (Θεσ/νίκη)	Π
ΚΑΚΙΩΝΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	ΜΛ	ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΜΙΧΑΛΗΣ (Θεσ/νίκη)	Α
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ ΜΑΓΔΑ	ΜΛ	ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ ΓΙΩΡΓΟΣ (Θεσ/νίκη)	Α
ΚΑΛΑΪΔΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΑ	Α	ΚΑΤΣΑΝΤΩΝΗΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ	ΟΠ
ΚΑΛΑΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ	Α	ΚΛΕΙΔΑΡΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ (Θεσ/νίκη)	Α
ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	Π	ΚΟΥΤΣΟΥΛΑΣ ΘΑΝΑΣΗΣ (Θεσ/νίκη)	Π
ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ ΑΝΤΡΕΑΣ	Η	ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ ΝΙΚΟΣ (Θεσ/νίκη)	Π
ΚΑΡΥΣΤΙΑΝΟΣ ΜΙΧΑΛΗΣ	Η	ΝΟΥΛΑΣ ΝΙΚΟΣ (Θεσ/νίκη)	Π
ΚΛΕΦΤΟΔΗΜΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	Α	ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗΣ (Θεσ/νίκη)	Μ
ΚΛΗΜΕΝΤΖΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	ΜΛ	ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΗΛΙΑΣ (Θεσ/νίκη)	Α
ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ ΚΩΣΤΑΣ	Η	ΣΑΧΑΝΑ ΧΡΥΣΑ (Θεσ/νίκη)	Α
ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ ΣΠΥΡΟΣ	Χ	ΦΩΤΑΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ (Κατερίνη)	Π
ΚΟΥΤΣΟΥΦΛΑΚΗΣ ΑΡΗΣ	Α	ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΣΤΑΣ (Θεσ/νίκη)	Π
ΚΥΡΙΑΖΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ	ΜΛ	Δ. ΕΛΛΑΔΑ	
ΛΑΣΚΑΡΗΣ ΓΡΗΓΟΡΗΣ	ΜΛ	ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ (Πάτρα)	Ν
ΛΑΥΡΕΝΤΑΚΗ ΖΩΗ	Α	ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ (Πάτρ.)	Π
ΛΟΥΪΖΙΔΗΣ ΜΠΑΜΠΗΣ	Α	ΚΑΡΑΜΑΛΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ (Πάτρα)	ΜΛ
ΜΑΝΔΡΑΚΗ ΧΡΙΣΤΙΝΑ	ΜΛ	ΝΤΡΙΝΙΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ (Πάτρα)	Μ
ΜΑΟΥΝΗΣ ΑΝΤΩΝΗΣ	Α	ΣΟΥΡΟΥΝΗΣ ΑΝΤΡΕΑΣ (Πάτρα)	Π
ΜΕΛΙΣΣΑΡΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ	ΜΛ	ΦΡΑΓΚΟΣ ΦΩΤΗΣ (Πάτρα)	Α
ΜΟΥΚΑ ΝΑΣΙΑ	Α	ΘΡΑΚΗ	
ΜΠΑΡΟΥΤΑΣ ΓΙΩΡΓΟΣ	Η	ΓΩΓΟΣ ΠΑΣΧΑΛΗΣ (Ξάνθη)	Τ
ΜΠΟΛΟΒΙΝΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ	Η	ΚΑΡΥΠΙΔΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ (Κομοτηνή)	Μ
ΜΩΡΑΪΤΟΥ ΛΩΡΕΤΤΑ	Α	ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ ΤΑΣΟΣ (Ξάνθη)	Η
ΝΤΟΥΜΑΣ ΠΡΙΑΜΟΣ	Α	ΤΟΥΡΤΑ ΒΑΣΩ (Ξάνθη)	Π
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΜΠΟΥΛΙΝΑ	Α	Α. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ	
ΠΑΝΑΓΟΥΛΗ ΕΛΕΝΗ	Α	ΖΩΝΙΟΣ ΣΠΥΡΟΣ (Καβάλα)	Π

Δ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

ΚΑΛΕΝΙΤΣΑΣ ΓΙΩΡΓΟΣ (Καστοριά) Π
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ ΣΩΤΗΡΗΣ (Πτολεμ.) Α

ΚΕΝΤΡ. & Δ. ΘΕΣΣΑΛΙΑ

ΜΠΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΤΩΝΗΣ (Λάρισα) Η
ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ ΛΟΥΚΙΑ (Λάρισα) Π

ΜΑΓΝΗΣΙΑ

ΓΑΡΓΑΛΑΣ ΓΙΩΡΓΟΣ (Βόλος) Μ
ΓΑΡΓΑΛΑΣ ΚΩΣΤΑΣ (Βόλος) Π
ΚΑΛΟΓΕΡΟΜΗΤΡΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ (Βόλ.) Η

ΗΠΕΙΡΟΣ

ΜΠΕΓΚΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ (Ιωάννινα) Α
ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ ΑΝΤΡΕΑΣ (Ιωάννινα) Ηλκ

ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΑ

ΖΑΪΡΗΣ ΠΑΥΛΟΣ (Κάλυμνος) Μλ
ΠΙΚΙΩΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ (Κως) Π

Α. ΚΡΗΤΗ

ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΓΙΩΡΓΟΣ (Ηράκλειο) Τ
ΣΚΛΑΒΕΝΙΤΗ ΚΑΤΕΡΙΝΑ (Ηράκλειο) Α

Δ. ΚΡΗΤΗ

ΒΕΡΓΕΡΑΚΗΣ ΛΕΥΤΕΡΗΣ (Χανιά) Α
ΗΛΙΑΚΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ (Ρέθυμνο) Α
ΝΙΚΗΦΟΡΑΚΗ Γεωργία (Χανιά) Α
ΣΙΓΑΛΑ - ΜΑΓΙΑΦΑ ΡΕΝΑ (Ρέθυμνο) Α
ΤΣΟΥΚΑΤΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ (Χανιά) Α

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΓΚΕΛΗΣ ΜΙΧΑΛΗΣ (Κορινθία) Τ
ΚΟΥΡΑΚΛΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ (Καλαμάτα) Τ
ΜΠΟΥΛΟΥΜΠΑΣΗ ΑΒΑ (Σπάρτη) Α
ΝΤΟΚΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ (Καλαμάτα) Α

ΚΕΡΚΥΡΑ

ΔΙΑΚΟΥΜΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Μλ

ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑ

ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ (Αγρίνιο) Η
ΣΥΨΑΣ ΣΠΥΡΟΣ (Νάυπακτος) Τ

Β/Α ΑΙΓΑΙΟ

ΛΟΥΚΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ (Χίος) Α
ΜΑΓΕΙΡΟΣ ΤΑΣΟΣ (Χίος) Α
ΠΙΤΣΙΛΑΔΗΣ ΗΡΑΚΛΗΣ (Μυτιλήνη) Α
ΦΡΑΓΚΟΥ ΜΕΡΟΠΗ (Μυτιλήνη) Α

ΕΥΒΟΙΑ

ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΑ (Χαλκίδα) Α
ΧΑΛΙΚΙΑΣ ΑΛΕΚΟΣ (Χαλκίδα) Α

ΚΥΚΛΑΔΕΣ

ΚΑΤΣΑΡΕΛΗ ΑΣΠΑ (Ιος) Α
ΠΕΤΡΙΔΟΥ ΠΙΠΙΤΣΑ (Σαντορίνη) Α
ΣΑΜΙΟΣ ΑΝΤΡΕΑΣ (Πάρος) Α

ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ
ΛΑΓΟΠΑΤΗΣ ΝΩΝΤΑΣ
ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΙΟΜΗΔΗΣ
ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ ΚΩΣΤΑΣ
ΠΑΠΟΥΛΗΣ ΚΩΣΤΑΣ (ΓΕΡΟΣ)

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΕΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ

ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΣΤΗΣ
ΚΑΤΕΡΙΝΗ ΤΩΝΙΑ
ΚΡΕΜΟΣ ΠΑΥΛΟΣ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ ΒΙΚΥ
ΣΚΑΡΑΚΗ ΙΩΑΝΝΑ
ΦΩΤΙΟΥ ΘΕΑΝΩ
ΧΑΤΖΗΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΕΙΡΗΝΗ
ΧΡΥΣΟΜΑΛΛΙΔΗΣ ΜΑΞΙΜΟΣ

ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΟΙ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ

ΚΑΤΣΑΜΠΑΝΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
ΜΗΛΙΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
ΠΑΥΛΟΥΡΟΣ ΤΑΣΟΣ
ΠΙΤΤΑΣ ΚΩΣΤΑΣ
ΣΑΚΑΡΕΛΛΟΣ ΝΙΚΟΣ
ΣΙΑΦΑΚΑΣ ΘΩΜΑΣ
ΤΣΙΠΡΑΣ ΓΙΩΡΓΟΣ

ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΟΙ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ-

ΚΟΥΝΔΟΥΡΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
ΜΑΚΡΙΔΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
ΜΕΤΣΙΟΥ ΑΙΓΛΗ
ΝΟΜΙΚΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
ΠΕΠΠΙΑΣ ΜΕΛΕΤΗΣ
ΤΣΟΠΕΛΑΣ ΗΛΙΑΣ
ΤΣΟΥΜΕΛΕΑΣ ΗΛΙΑΣ
ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ

ΑΓΡΟΝΟΜΟΙ & ΤΟΠΟΓΡΑΦΟΙ

ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ

ΓΚΙΝΟΣΑΤΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
ΚΑΡΑΜΟΛΕΓΚΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΣ
ΜΑΡΙΝΗ ΕΥΓΕΝΙΑ
ΜΑΡΙΝΟΥ ΑΓΓΕΛΙΚΗ
ΜΠΑΛΑΤΣΑ ΙΩΑΝΝΑ
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΥ ΑΝΤΑ
ΠΕΤΡΕΛΗΣ ΝΙΚΟΣ
ΤΙΜΙΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΣ

ΧΗΜΙΚΟΙ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ

ΓΚΟΥΤΗ ΝΤΙΝΑ
ΛΑΜΠΡΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΠΟΛΥΧΡΟΝΗΣ ΝΙΚΟΣ
ΣΚΟΥΦΟΓΛΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΤΣΑΠΟΓΑΣ ΤΑΚΗΣ

ΝΑΥΠΗΓΟΙ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΙ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ

ΚΑΚΑΟΥΝΑΚΗΣ ΑΡΤΕΜΗΣ
ΝΤΡΕΚΗ ΔΗΜΗΤΡΑ
ΡΕΤΤΟΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ
ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΕΣ

ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΩΝ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ

ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
ΖΙΩΓΑΣ ΗΛΙΑΣ
ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ ΙΩΑΝΝΑ

είμαστε ρεαλιστές,
διεκδικούμε το αδύνατο:
αξιοπρέπεια
μισθό
ασφάλιση

